

РЕШЕНИЕ

№ 3921

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 30.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3987** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 3, във вр. с ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба, подадена от И. И. П., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-345/20.04.2020 г., издадено от Директора на Териториално поделение – С. град при Националния осигурителен институт, с което са отхвърлени жалби с вх. № 900121-596/20.03.2020 г. срещу разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/19.03.2020г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при Териториално поделение – С. град на НОИ, с което е спряно изплащането на парични обезщетения за временна неработоспособност по предоставено удостоверение съгласно приложение №10 към Заявление – декларация за изплащане на обезщетение за бременност и раждане за остатък до 410 дни по чл.50, ал.1 и ал.5 от КСО, с начална дата 28.10.2019г.

Наведени са оплаквания за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че потвърденото с него разпореждане е издадено без да е налице някоя от предпоставките, посочени в чл. 40, ал. 4 от КСО. Искането към съда е да отмени обжалваното решение на директора на ТД на НОП – С. град и разпореждането на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, с което е спряно административните производства по изплащане на обезщетения за временна неработоспособност.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се е явява, не се представлява и не взема отношение по жалбата.

В съдебно заседание ответникът – Директор на териториално поделение – С. град на Националния осигурителен институт, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Я. оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение и потвърдените с него разпореждания. Моли съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована не изпраща представител.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Съгласно справка вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/25.10.2019 г. [фирма], ЕИК[ЕИК] е представило в ТП на НОИ С. град удостоверение приложение № 10 за изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане за остатък до 410 дни по чл. 50. ал. 1 и ал. 5 от КСО, с начална дата 28.10.2019г. за лицето И. И. П..

При извършване на проверка на осигурителя от [фирма] се установява, че същият е бил вписан в Търговския регистър на 31.10.2016 г. с едноличен собственик и управител Б. Г. Л.. По данни от ТР дружеството към момента е със статут „Развиващ дейност“, като по партидата му по ЕИК не се установява обявени актове - няма обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност и подучени от нея приходи. Съгласно данните в информационната система на НОИ е установено, че за периода от м.11.2016 г. до настоящия момент от [фирма] не са превеждани осигурителни вноски за ДОО.

За И. И. П. е подадено уведомление от [фирма] за сключен на 17.04.2018 г. трудов договор на длъжност „оператор въвеждане на данни“ с възнаграждение 1000.00 лв.

Със Заповед № ЗР-5-21- 00715926/06.02.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО е възложени извършване на ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване в [фирма], в хода на която на дружеството е издадено задължително предписание № ЗД-1-21-00715931/ 06.02.2020 г. за представяне на необходимите документ, за извършване на ревизията. Последните са връчени на 17.02.2020 г. на адреса на седалището на дружеството.

С писмо изх.№1043-21-146#4 от 14.02.2020 г. до ТД на НАП и във връзка с предоставената му компетентност е изискана информация за декларираните обстоятелства, касаещи дейността на [фирма].

С разпореждане №Д-21-999-00-[ЕГН]/19.03.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите и на основание на чл.40, ал.4, т.2 от КСО е спряно производството по изплащане на обезщетение за бременност и раждане за остатък до 410 дни по чл. 50. ал. 1 и ал. 5 от КСО, с начална дата от 28.10.2019 г., доколкото е прието, че се касае за недоказан осигурителен стаж и осигурителен доход на И. И. П. в [фирма] и последния подлежи на изясняване.

Разпореждането е връчено на осигуреното лице на 20.03.2020г. и в срока по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО са обжалвани с жалби, с вх. №4305-21-605#1/27.03.2020г.

Ръководителят на ТП-С. град на НОИ е издал решение № 1040-21-345/21.04.2020 г., с което е отхвърлил същите, като неоснователни. То е предмет на съдебен контрол в настоящото производство.

При така установеното, настоящият състав на Административен съд - Перник, прави следните правни изводи:

Оспореното решение е валидно и допустимо.

Решението е издадено от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП – С. град на НОИ. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датиран и подписан е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административните актове за наличие на предпоставките по чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО за спиране на административните производства по отпускане/изплащане на парични обезщетение за временна неработоспособност.

Настоящият състав намира, че така направеният извод не съответства на закона. Разпореждането на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – С. град, предмет на съдебен контрол е издадено на основание чл. 40, ал. 4, т.2 от КСО. Според законовата норма длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението. В случая фактите, изложени като основания за издаване на разпорежданията не сочат за наличие на основание по чл. 40, ал. 2, т. 2 от КСО. Нормата е приложима когато в хода на производството по отпускане/изплащане на обезщетение са събрани доказателства по смисъла на чл. 37 от АПК - конкретни данни за правно-релевантни факти, представляващи основание за отказ/прекратяване изплащането на обезщетение. Посочените в разпорежданията обстоятелства, че по отношение на осигурителя [фирма] е възложена и се провежда проверка от контролните органи на ТП на НОИ не представлява доказателство по смисъла на чл. 40, ал. 2, т. 2 от КСО и не е основание за спиране на производството по отпускане/изплащане на обезщетение за временна неработоспособност на осигурено лице. Възложената проверка и извършените в хода и действия, за които са представени доказателства от ответника, сочат единствено за съмнение у административния орган за спазване на осигурителното законодателство от осигурителя [фирма], което не е сред изчерпателно изброените предпоставки в чл. 40, ал. 2 от КСО за спиране на производството. /в този смисъл Решение № 4929 от 3.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 9298/2018 г., Решение № 5003 от 3.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11628/2018 г. /.

Отделно от изложеното, жалбоподателката е представила трудов договор, справка от НАП за регистрирането му на същата дата и удостоверение за декларираните данни от 19.04.2018 г. на НАП. Жалбоподателката фигурира в Персоналния регистър на НОИ. Касае се дзалице, което съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 КСО е задължително

осигурено за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица, а не за самоосигуряващо се лице и последиците от невнасяне на осигурителни вноски от [фирма], не може да рефлектира върху осигурителните права на М..

Що се касае до съмненията на органите на ТП на НОИ –С. -град, че дружеството не е извършвало стопанска дейност, а от там и физическото лице не е осъществявало трудова дейност, то тези съмнения трябва да бъдат заменени с конкретни доказателства. В тази връзка следва да се съобрази, че разпоредбите чл. 108, ал. 1 КСО дават редица правомощия на контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения, включително да извършват проверки и ревизии във връзка с възложената дейност. Посочените в ал. 1 правомощия кореспондират с отразените в чл. 108, ал. 2 КСО задължения на физическите и юридическите лица да представят на контролните органи исканите от тях документи, сведения, справки, декларации, обяснения и носители на информация, свързани със спазване на осигурителното законодателство във връзка с дейността, възложена на Националния осигурителен институт, както и да оказват съдействие при изпълнението на служебните им задължения.

На следващо място, чл. 40, ал. 1 КСО регламентира правото на осигурените лица за общо заболяване и майчинство на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, при визираните в същия кодекс условия. Осигурителното обезщетение за временна неработоспособност цели да замести липсващия трудов доход на осигуреното лице, което е престанало да работи, поради настъпилия осигурителен риск. В тази връзка не може да бъде споделена тезата на административния орган, че е възможно спиране на производството по изплащане на процесното обезщетение и липса на произнасяне по същество близо половин година след представяне на болничния лист, за да се изчака резултата от данъчната проверка на осигурителя. Тази теза не кореспондира с целта на закона за своевременно получаване на обезщетението, когато осигуреното лице е уязвимо, в случая поради заболяване.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че ръководителят по изплащането на обезщетенията и помощите неправилно е приложил разпоредбата на чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО и е спрял производствата по изплащане на обезщетения, без да е налице предвидената в нормата предпоставка. Като е потвърдил същото по реда на административния контрол по чл. 117, ал. 3 от КСО, директорът на ТП на НОИ – С. град е издал незаконосъобразен акт. Затова постановеното решение и потвърденото с него разпореждане следва да бъдат отменени.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. И. П., ЕГН [ЕГН] Решение № 1040-21-345/20.04.2020 г., издадено от Директора на Териториално поделение – С. град при Националния осигурителен институт, и потвърденото с него разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/19.03.2020г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при Териториално поделение – С. град на НОИ, с което е спряно изплащането на парични обезщетения за временна неработоспособност по предоставено удостоверение съгласно приложение №10 към Заявление – декларация

за изплащане на обезщетение за бременност и раждане за остатъка до 410 дни по чл.50, ал.1 и ал.5 от КСО, с начална дата 28.10.2019г.

Решението е окончателно на основание чл. 119, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. Ж от КСО.

СЪДИЯ: